

תת"ע 10868/11/17 - שטרן אליעזר ליפא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10868-11-17 מדינת ישראל נ' שטרן אליעזר ליפא

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

המבקש: שטרן אליעזר ליפא ע"י ב"כ עו"ד פרץ

נגד

מדינת ישראל

המשיבים:

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין, שניתן בהעדר המבקש, על ידי כב' הש' אדרי, ביום 31.12.17.

בניגוד לנטען בבקשה, המבקש זומן כדין ואם לא דרש את דבר הדואר הרשום, אין לו להלין אלא על עצמו - ראה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם, שם נקבע: "מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות".

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם ואח', בהרכב תלתא, נאמר:

"מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות.....טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין".

המבקש לא תמך טענתו בדבר שיבושים בחלוקת הדואר בכל אסמכתא וכן, לא נעשה כל בירור, מול רשות הדואר, בהקשר לדבר הדואר הרשום.

בגזר הדין לא נגרם למבקש כל עיוות דין, עת הושת עליו קנס בגובה ברירת הקנס וממילא, לא פירט המבקש את טיעוניו כנגד האישום - ראה ענין סאלם לעיל, בו נקבע: "ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחוייבים, כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנראה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו".

בנוסף, הרי שהודעה על גזר הדין, נמסרה במענו של המבקש, עוד ביום 17.1.18, כעולה מאישור המסירה שבתיק בית המשפט והמבקש השתתף כשנה בהגשת הבקשה, ללא כל טעם או הסבר.

אם אכן, היה המבקש מיוצג בהקשר לתיק זה, עוד מיום 29.6.17, כנטען בבקשה, היה מצופה כי בא כוחו יבדוק מה עלה בגורל אותה בקשה להישפט במהלך הזמן ולא ישקוט על שמריו, משך למעלה משנה וחצי.

מכל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ט, 04 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.